

UČITELJSKI TOVARIS

Glasiló avstrijskega jugoslovanskega učiteljstva

Vse spise, v oceno poslane knjige itd. je pošiljati samo na naslov:

**Uredništvo Učiteljskega Tovarisa
v Idriji.**

Rokopisov - vračamo.

Vse pošiljke je pošiljati franko.

Učiteljski Tovarish izhaja vsak petek popoldne.
Ako je ta dan praznik, izide list dan pozneje.
Vse leto velja . . . 10— K
pol leta . . . 5—
četrt leta . . . 2-50
posamezne številke po 20 h.

Za reklamne notice, pojasnila, poslana, razpise služb je plačati po 20 h za petit-vrsto.
Priloge poleg poštnine 15 K.

Za oznanila je plačati od enostopne petit-vrste,
če se tiska enkrat . . . 14 h
" " dvakrat . . . 12 "
" " trikrat . . . 10 "
za nadaljnja izvršenja od petit-vrste po 8 h.
Oznauila sprejema Učiteljska tiskarna (telefon št. 118).

Naročnino, reklamacije, to je vse administrativne stvari je pošiljati samo na naslov:

**Upravništvo Učiteljskega Tovarisa
v Ljubljani.**

Poštna hranilnica št. 53.160.

Reklamacije so proste poštnine.

§ 55. drž. ljudskošolskega zakona v naučnem odseku.

Piše — b.

I.

Dne 24. aprila letos se je oglašila v parlamentu pri posameznih državnozbornih klubih in pri zastopnikih vlade deputacija slovanskega in nemškega učiteljstva avstrijskega. »Tov.« poroča obširno o tej deputaciji, pri katerih poslancih in zastopnikih so bili in kako so se izrazili vsi ti. Predvsem me je zanimala izjava posl. Wastiana, ki je dobil kakor znano, od nemškega naprednega učiteljstva zlasti na Štajerskem za svoj nastop v zadevi izboljšanja učiteljskih plač nezaupnico. Kakor poroča »Tov.« v 21. št., je izjavil Wastian, »da ni nikakega vzroka, zakaj naj bi se ugodilo učiteljskim zahtevam. Naučni odsek — da bo — o teh predlogih razpravljaj prihodnji teden, kakor je to določil predsednik dr. Tobolka. Ako se ruši tu vse predloge, pomenja to pritisk na finančni odsek. Upa, da se najde za predloge v odseku večina. Sam želi, da se reši vsa stvar v korist učiteljstva, treba se pa ozirati tudi na ugovore avtonomistov in jih predelati!« Tako »Tov.« Kaj pa se pravi vse tole, kar je povedal posl. Wastian? Približno tole: »Smo zato, da se izpremeni § 55. v korist učiteljstva, naj se vzame vanj postavka o zahtevi 11. do 8. čin. razr. — pa glavno besedo imajo tu avtonomisti, t. j. deželni zbori in odbori.«

Poglejmo, če odgovarja ta domneva resnici!

Poročilo iz državnega zbora z dne 14. maja t. l. o seji **naučnega odseka** * v

* Je poročal tudi »U. Tov.« v št. 21.

graški Tagespošti, ki ima prav tesne stike z Wastianom, se glasi dobesedno takole:

»V naučnem odseku je podal posl. Wastian poročilo o predlogih, ki zadevajo § 55. drž. ljudskošolskega zakona. Pogovoril je stališče učiteljskih plač v posameznih deželah na podlagi bogatega statističnega materiala, primerjal je prejemke z onimi državnih uradnikov z isto predizobrazbo ter je dokazal, da le Dunaj odgovarja zahtevam državnega ljudskošolskega zakona, da je učiteljem mogoče, da se prosti vseh ovirajočih postranskih opravkov posvete svojemu poklicu. Končno je stavil sledeči predlog: Ureditev postavnih službenih prejemkov učiteljstva in način prejemanja naj se zgodi z deželno postavbo, zakar naj služi sledeča osnova: Službeni prejemki, ki jih ne sme znižati nobena šolska občina, morajo biti tako odmerjeni, da posvete učitelji prvega in drugega razreda prosti vseh ovirajočih postranskih opravkov vse svoje moči poklicu in da morejo prvi vzdrževati, odgovarjajoče krajevnim razmeram, tudi družino. Kot taki službeni prejemki naj veljajo tisti, ki pripadajo državnim uradnikom 11. do 8. čin. razr. z ozirom na službene dohodke in penzijske prejemke.«

Wastian je ostal zvest principu, da naj služijo učitelji kot priprava moči avtonomistov v deželnih zbora. Vendar pa se je hotel pokazati tudi prijatelja učiteljstvu in je napravil z veliko emfazo (»na podlagi bogatega statističnega materiala) — **udarec v vodo**. Wastian gotovo pozna veter, ki veje v tej zadevi z vladnih miz in govoril je bržkone kar zato, da je dobil še **javno vladno izjavo**, ki se glasi po istem Tagespoštinem poročilu nadalje takole:

»Vladni zastopnik ministerijalni svetnik **Ardelt** je pojasnil, da je dobilo v naj-

novejšem času ljudsko- in meščanskošolsko učiteljstvo razmeram odgovarjajoče izboljšanje prejemkov. (Kje in kako, je g. svetnik, ki vidi le Dunaj in njegovo učiteljstvo, pozabil povedati. Wastian pa si tudi ni izpopolnil na podlagi te izjave svojega »bogatega statističnega materiala.«) Z ozirom na zenačenje prejemkov z onimi 11. do 8. čin. razr. državnih uradnikov, se vpraša, če ne bi bila okvirna postava, ki bi upoštevala to željo, preobširna obveznost deželnega zakonodajstva. Kar pa se tiče generalne strani tega vprašanja, pa obžaluje, da vladi ni mogoče zavzeti v sedanjih okoliščinah deciranega stališča; vendar pa hoče zahtevati za razjasnitev potrebnega statističnega materiala od naučnih oblasti.«

Proti tej vladni izjavi je polemiziral posl. **Glöckel (soc. dem.)** in z njegovimi izvajanjmi z osvitlenjem postopanja drugih zastopnikov se pečamo v naslednjem.

II.

V seji 14. maja je dejal **Glöckel**:

»Najprej naj izrečem svoje začudenje, da ne najde nauči minister toliko časa, da bi sam zastopal v odseku vladno stališče. Prav nerazumljivo bi bilo n. pr., da ne bi bil v brambnem odseku navzoč deželnobrambni minister, tudi če bi odsek obstruiral. Sicer je en opravičljiv vzrok, taka izjava, ki je eklatantno ubožno izpričevalo naučne uprave, če je nenavzoč prisiljen le po strogem povelju. Vlada je, kakor da bi bila postavljena pred popolnoma novo situacijo, za katero so potrebna za njeno poznanje obširne statistične pozvedbe. Več kot 30 let stavi učiteljstvo to zahtevo, ki jo prinaša vladi na velikih stanovskih zborovanjih, v resolu-

* Po poročilih v Freie Lehrer-S., ki jih ima po stenograf, zapisniku.

cijah in peticijah. Kaj imajo vladni zastopniki res le na logo pri učiteljskih skupščinah, da so policijski špicliji? Kaj je naučna uprava res popolnoma neinformirana, kaj se godi v tako obsežnem stanu? Kaj ni pokaz na živo delovanje permanentne šolske komisije na Češkem, ki že mesece mlati prazno slamo in meče pesek v oči nepotrpežljivim učiteljem, krvava ironija? Učitelji bodo sprejeli naziranje naučnega ministrstva z žalostno veselostjo ali z veliko boljo. Kaj naj se pozve? Učiteljevo delo je v bistvu povsod isto, v različnosti plačevanja pa leži krivica, in vlada šele išče statistične podatke; kakšni podatki pa so ji bili na razpolago, ko je izdala na deželne odbore v Bukovini in na Češkem navodila, naj ne sprejmejo plačilnih postavk **previsoko**? Končno mora avstrijska naučna uprava šele »pozvedovati«, koliko učiteljev deluje v Avstriji in kako visoko je število prebivalstva. Izvrstno in natančno informirana najvišja upravna oblast, ki ne razpolaga niti z osnovnimi števili! Slavna učna uprava naj si vendar pritegne v svetovalstvo ljudskega učenca četrtega razreda; ta bo sešel sedemnajst štirištevilih števil ter razštel vsoto v število prebivalstva; ta bo gotovo zadel! Če slavna naučna uprava še vedno ne pozna zdajšnjega števila avstrijskega prebivalstva, naj vendar povabi poljubno časopisno redakcijo, pa dobi prav gotovo tam podatke, če že morebiti nič ne ve o obstoju statistične centrale. Zakaj naj bodo vsi ti podatki? **Izjava vlade je peglanje (Frotzelei) odseka**. Vsa plačilna gibanja, ki so se pojavila v zadnjem času med stalno nameščenimi, so nujna posledica napačne colinske in trgovinske politike. Socialni demokratje so stavili predlog le na željo učiteljske organizacije, ker dobro vedo, da sprejem teh predlogov ne

LISTEK

Nadučitelj **Fran Papler**.

Rojen je bil 15. januarja 1842. l. na Brezovici pri Kropi. V Borovnico je prišel leta 1875. in je tam služboval kot nad-

učitelj do leta 1903. Bil je dober učitelj, in marsikdo ve kako zgodbitno povedati o njem. Veliko je imel učencev v Borovnici, ki ga ne morejo prehevaliti. Skladal je pri raznih prilikah pesemce ter nekatere tudi uglasbil.

V družbi je bil zabaven, dober govornik in pevec ter zvest prijatelj. Pečal se je tudi s sadjarstvom in uvedel v borovniško dolino »Paplerjevo parmeno«, ki ji pravijo Nemci grosser Bohnapfel. Na stotine dreves je ljudem precepil s to vrsto in zopet na stotine dreves je dal med ljudi iz šolske drevesnice. Vodil je petje in bil več let občinski tajnik. Več let je tudi bil načelnik ognjegasnega društva, ki ga je v priznanje njegovih zaslug za društvo volilo svojim častnim članom. Tudi občinski odbor ga je imenoval častnim občanom.

Leta 1903. je šel v pokoj, a ostal je v svoji ljubi Borovnici, kjer bi bil najrajši pocetil vse rožne divjake ter jih razdal med svoje prijatelje. Ni čuda potem, da je zavladala splošna žalost, ko se je zvečelo 15. decembra 1911., da je umrl v deželni bolnici v Ljubljani ta vzorni učitelj, zvesti prijatelj in vneti pospešitelj na-

predka. Njegovega pogreba dne 17. decembra 1911. se je udeležilo ogromno občinstva iz domače občine in sosednih krajev. Njegov učenec dr. Švigelj je pripeljal s sabo »Ljubljanski Zvon«, ki mu je zapel ginljivi nagrobni. Drug njegov učenec visokošolec Ramovš se ga je pa v nagrobnem govoru spominjal kot vrlega učitelja.

Takoj po pogrebu se je sešel odbor, ki je začel pri prijateljih in učencih pokojnikovih zbirati prispevke, da se zaslužnemu možu postavi dostojen nagrobni spomenik. V ta namen so prispevali sorodniki, prijatelji in hvaležni učenci pokojnikovi toliko, da bo še nekaj ostalo in se porabilo v nadaljno izobrazbo naroda. Ta nagrobni spomenik je izdelal nadarjeni kamosek g. Karel Novak v Št. Vidu nad Ljubljano v splošno zadovoljnost. Odkril so ga jako slovesno dne 19. maja t. l. »Ljubljanski Zvon«, katerega je zopet pripeljal v Borovnico hvaležni Paplerjev učenec odvetnik dr. A. Švigelj, je zapel pod spretnim vodstvom svojega vodje g. Zorka Prelovca najprvo »Usliši nas Gospod!« Potem je prav lepo govoril nagrobni govor deželni poslanec

tov. E. Gangl iz Idrije, ki je orisal življenje in delovanje dragega pokojnika, zlasti poudarjajoč njegove zasluge kot učitelja prelube slovenske mladine. Koncem govora je položil na grob krasen šopek rož Paplerjevih ljubljank. Na to je zopet zapel »Ljubljanski Zvon« mešan zbor »Vigred se povrne« in moški zbor »Blagor mu« tako krasi in ginljivo, da je skoraj v vsakem očesu mnogobrojnega občinstva zalesketala solza. Udeležba je bila jako častna. Borovniška šola z učiteljstvom, »Ognjegasci« in »Sokolci« so dali častno stražo in veliko drugega občinstva je počastilo pokojnikov spomin; posebno iz Ljubljane je prihitelo veliko pokojnikovih prijateljev.

Po obedu pri g. Drašlerju se je priredil izlet v divni »Pekel«, ki mu je raniki Papler zapel:

Peklenski ogenj tu ne peče,
nebeški le se širi hlad.
Po slapih bistra voda teče,
po grlih naših — trte sad.

Iz »Pekla« so šli Ljubljancje k »Ivanu« na odpočitek, kjer se je zbralo tudi toliko domačega občinstva, kakor še

šolski učiteljem nobenega materialnega Ustanika. Če stavi nemški Nationalverband na te predloge toliko vrednost, se ni me, goče izogniti sumnji, da hočejo spravi vprašanje na stranski tir. Rešitev se izvrši v finančnem odseku, ne tukaj. Nemški nacionalci so dali po znani preobrnitvi pri predlogih Waldner-Pacher (o čemur je tudi poročal »Tov.«) učiteljem precizne obljube, da se bo zavzel za nje finančni odsek. Kje je finančni odsek, zakaj ne dela? Socialni demokratje so proti nakazanju na deželnozborske klike; če pa se jim hoče dati vsekakor sredstva, tedaj jih morejo dovoliti socialni demokratje le s trogo obveznostjo, da se smejo porabiti le za izboljšanje učiteljskih plač (znani junktim Seitz-Diamant-Glückel iz decembra, zasedanja 1911.). S samo izpremembo § 55. se bo pomagalo učiteljem prav toliko, kakor se je z božično resolucijo Nationalverbanda (resolucija Waldner-Pacher). Če pa se misli, da se bo vendar prišlo do cilja po tem potu, je treba § 55. vendar skrojiti bolj točno, kakor se je to zgodilo v Gross-Wastianovem predlogu. V ta namen predlagam še sledečo natančnejšo določbo:

»Vsak učitelj in učiteljica z usposobljenostnim izpričevalom za ljudske šole mora najmanj prejeti — v kolikor ni izrečno izražena na pravilno izvedenem disciplinarnem postopanju časovno omejitvev za posamezne slučajnostne postopke na podlagi disciplinarnega spoznanja — premienne stopnje c. kr. državnih uradnikov, pri katerih je zahteva nastavljenja absolviranja kakkega srednjega učilišča, pri nastopnem celotnem službenem času: od začetka 4. do končnega 9. službenega leta premienne stopnje (plačo in aktivitetne določke) XI., od začetka 10. do končnega 15. službenega leta premienne stopnje X., od začetka 16. do končnega 22. službenega leta premienne stopnje IX. in od začetka 23. do končnega 33. službenega leta premienne stopnje VIII. činovnega razreda.

Pri vračunanju tega službenega časa je vračunati poleg službenih let, ki se jih je služilo v javni šolski službi po položitvi izpita učne sposobnosti, dve leti ter je obravnavati službena leta, ki se jih je služilo v dveh ali več kronovinah, kot enotna in nepretrgana. Najpozneje eno službeno leto po položitvi izpita učne sposobnosti se mora izvršiti definitivno nastavljenje.

Za učne moči z usposobljenostjo za meščanske šole je določiti odgovarjajoče višje premije.

Za ravnatelje, nadučitelje in šolske voditelje je dovoliti zvišanje prejemkov ali posebne funkcijske določke, ki se ravna po številu upravljanj razredov.

Poročilo in izvajanja Glücklova govora dovolj jasno, in mislim, da so vsikomentarji in pogovarjanja odveč. Kaj

nikdar. Tu je ob izvršni kuhinji in dobri kapljici zavladovalo pravo slavnostno razpoloženje. »Ljubljanski Zvon« je pa do mraka tako krasno prepeval kakor še v tem »Ivanovem kotu« — takorekoč skrajni meji kulture — ni bilo nikdar slišati.

Potem so se vračali v Borovnico in v gostilni pri g. A. Drašlerju še rekli marsikatero.

Tako je prešel ta dan, kakršnega menda še ni doživela Borovnica, vseskozi v lepem in svečanem razpoloženju.

Vsa slavnost je bila prirejena čisto preprosto. Nikogar niso nadlegovali za denar in nikogar vabili. Prostovoljni prispevki za spomenik so leteli kar tako skupaj in brez vsake reklame — s preprostim obvestilom, kdaj se odkrije spomenik — se je zbrala tako ogromna množica, da počasti spomin moža-učitelja! To je dokaz, kako spoštuje narod svoje zveste učitelje. Narodu, ki tako ceni svoje prave učitelje, gotovo zasije lepša bodočnost.

Slava spominu vrlega učitelja
Ivana Paplerja!

hoče? Določiti brez zavijanj in sofizmov točno postaviti, ki pa ji sam ne priznava bogve kolike važnosti, dokler ne napravi finančni odsek točnega sklepa za saniranje deželnih financ na podlagi junktima. Kakor znano, se je obrnil proti junktimu v dec. 1911. zlasti predlog Pacher-Waldner in dr. Waldner je poudarjal, da »se zavaruje proti očitkom, da bi bil predlog P.-W. neodkritosrčna igra« (»Tov.« št. 21.).

Ne obsojamo; sodimo! Da nemški Nationalverband vsaj lepega stališča ni zavzemal v celem boju, so dokazali več kot enkrat, in brezbarven Wastianov predlog je nov dokaz. Vendar pa, saj smo potrpežljive pare; čakajmo še ter premišljajmo nadaljni razvoj.

(Dalje prih.)

Goriški deželni šolski svet.

Listi objavljajo vest, da so nekateri člani goriškega c. kr. deželnega šolskega sveta nanovo imenovani. Imenovani so: dva duhovnika, od teh eden aktiven politik, drugi c. kr. profesor, in dva c. kr. ravnatelja srednjih šol. Deželni zakon z dne 8. februarja 1869 določa v §§ 33.—41. sestavo in delokrog deželnega šolskega sveta za Goriško-Gradiščansko, in sicer določa § 34., točka 5: iz dveh članov učitelstva, od katerih fungira eden kot deželni šolski nadzornik. — Ta zakonita določba torej ne dela razlike med učiteljstvom srednjih šol, a vendar nam ni znano, da bi bil že kdaj kak ljudski učitelj član goriškega deželnega šolskega sveta, nasprotno, na Goriškem velja že od nekdanj navada, da zastopata celotno učiteljstvo dežele v najvišji deželni šolski oblasti dva srednješolska ravnatelja. Mi smatramo to za škodovanje učiteljstva ljudskih šol, ker je jasno, da varujeta srednješolska ravnatelja najprej interese svojih ožjih stanovskih tovarišev, torej neznatne manjšine vsega učiteljstva v deželi. Za ljudskošolsko učiteljstvo in ljudsko šolo sploh ta dva funkcionarja že zaradi razlike v kvalifikaciji srednješolskega in ljudskošolskega učiteljstva nimata posebnega interesa. Saj je znano, da društvo srednješolskih učiteljev ravno na Goriškem ni hotelo sprejeti za člane c. kr. glavnih učiteljev, ki so bili prej ljudski učitelji, dasi so ti glavni učitelji po službenem stališču enaki srednešolskim učiteljem. Potem pa smo tudi o tem prepričani, da funkcionar, ki je bil učitelj in eksaminator ljudskega učitelja, tudi kot član deželnega šolskega sveta smatra tega učitelja bolj za svojega podrejenca kakor za svojega varovanca.

To krivico je treba odpraviti in goriško učiteljstvo naj začne v tem oziru akcijo. Za smoter naj si postavi: **zastopnika** učiteljstva v deželnem šolskem svetu naj si učiteljstvo samo voli. Zakon je že dovolj star, da se reformira, torej na delo! Če sede v drugih kronovinah člani ljudskošolskega učiteljstva v deželnem šolskem svetu, imajo do tega pravico tudi učitelji na Goriškem.

Tudi je treba odpraviti zastarelo ustanovo, da je en zastopnik učiteljstva obenem deželni šolski nadzornik. To je goriški unikum, v celi Avstriji ni podobne ustanove. Stvar je sama na sebi le plod pomote v zakonodaji leta 1869. Deželni šolski nadzornik je vendar povsod stalen funkcionar, ta goriški »fungirajoči« deželni šolski nadzornik je pa le za 6 let imenovan in če gre v pokoj na primer Štefan Križnjč, mu vse »fungiranje« ne pomore do naslova »dvorni svetnik«, ki ga običajno dobivajo c. kr. deželni šolski nadzorniki, pred upokojitvijo ali ob upokojitvi, ampak dobi naslov »vladni svetnik«, kakor ga dobi srednješolski profesor, ko stopi v pokoj. Torej ta ostanek iz leta 1869. je čas odpraviti tembolj, ker ta goriški deželni šolski nadzornik v deželnem šolskem svetu nima nobenega referata namesto tega fiktivnega deželnega šolskega nadzornika na Goriškem bi bil pač čas ustanoviti drugo mesto slovanškega stalnega deželnega šolskega nadzornika pri c. kr. namestništvu v Trstu, ker samo en deželni šolski nadzornik za celo Primorje je absolutno premalo, brez

ozira na to, da se s tem Slovence in Hrvatote hote ali ne hote prezira, kakaj če je za pest Nemcev na Primorskem nastavljen v Trstu poseben nemški deželni šolski nadzornik, je pač vlada dolžna Slovincem in Hrvatom dati dva posebna deželna šolska nadzornika za hrvaško in slovensko šolstvo na Primorskem!

Deputacija slovanskega in nemškega učiteljstva v parlamentu.

Nato sta sprejela ministrski predsednik grof Stürgkh in naučni minister dr. K. vitez Hussarek učiteljsko deputacijo, katero so vodili posl. tov. Al. Konečny, R. Pacher in dr. Vl. Ravnihar. V imenu učiteljstva sta govorila tov. M. Strebl in St. Nowak. Odgovoril je ministrski predsednik grof Stürgkh, ki je izjavil, da so učiteljske zahteve popolnoma opravičene, da jih vlada ve ceniti, in da jih tudi popolnoma razume. Kar pa se tiče izpremembe § 55 državnega ljudskošolskega zakona, morajo iti te izpremembe le tako daleč, da bi se z njimi ne ustvarilo nikaškega prejuda za posamezne kronovine, da bi bila posameznim avtonomnim korporacijam dana še vedno prilika rešiti vprašanje o regulaciji učiteljskih plač. Kar pa se tiče vprašanja o sanaciji deželnih financ, o katerem je sestavil posl. Steinwender obširen referat, ne more izjaviti nič obveznega, ker ne ve kako stališče zavzame fin. odsek. Ako izvrši državni zbor svojo nalogo in stori vse potrebno glede sanacije deželnih financ, treba bo omogočiti delazmožnost vseh deželnih zborov, da morejo ti rešiti učiteljska vprašanja. Ko pride ta moment bo vlada poskusila vse, da se ugodi vsem upravičenim učiteljskim zahtevam. Posl. R. Pacher želi da naj se vlada izjavi o predlogih posl. Steinwenderja in Wastiana. Naučni minister Hussarek priznava, da je izprememba § 55 potrebna, vendar ta izprememba ne prinese sama na sebi nikake koristi in izpolnitve učiteljskih zahtev. Izprememba tega paragrafa ima večjo platonsko nego praktično vrednost. Odkritosrčno izjavlja, da popolno razumeva učiteljske zahteve in kakor je z radostjo predložil sankciji zakon o regulaciji učiteljskih plač doljeavstrijskega deželnega zbora, tako naredi tudi z vsakim drugim zakonom, s katerim bi posamezne kronovine rešile učiteljsko vprašanje.

Predsedniku poljskega kola posl. dr. Juliju Leonu sta govorila o učiteljskih zahtevah tov. Strebl in Nowak. Posl. dr. Leo priznava, da je regulacija učiteljskih plač popolnoma opravičena zahteva, ki jo je treba rešiti v najkrajšem času. Gre le za način, kako naj se izvede ta regulacija. Zahteva glede izpremembe § 55 naleti na odpor pri avtonomistih, ki vstrajajo na zakonito določeni kompetenci posameznih dežel. Najvažnejše na stvari pa je način, kako priti do finančnih sredstev. Pri finančni reformi se bo torej zavzelo za to, da dobe dežele kar največje denarne prispevke. Po njegovem mnenju bi bilo najbolje, ako se združi debata o izpremembi § 55 in o finančnih vprašanjih. Treba bo dežele zagotoviti z velikimi podporami državnih dohodkov. Je pa za to, da se določi posebna vsota z izrečnim ukazom, da ima ta služiti le regulaciji učiteljskih plač. Na vprašanje tov. A. Freingera, glede predloge posl. Steinwenderja o dotaciji 28 in pol milijona kron kronovinah za šolske potrebe, ki je le razširjen prvotni Pacherjev predlog in ni naletel na noben večji odpor, odgovori dr. Leo, da je že svoječasno javno v časopisju zavzel stališče, da se ima pri fin. reformi nakazati gotova vsota za ljudsko šolstvo, da morajo za regulacijo biti ustanovljeni poučni fond. Misli, da bo lažje rešiti finančno vprašanje, ako se tako zagotovi rešitev šolskega vprašanja.

V klubu poljskih socialnih demokratov je sprejel učiteljsko deputacijo podpredsednik posl. Ign. Daszynski, ki je po nagovorih tov. Nowaka in Strebla, odgovoril da je klub najbolj dokazal svoje stališče, ko se je zavzel za Seitzov predlog, da naj

se določi za učiteljstvo vsota 20 milijonov kron, a ko je ta predlog padel, je član kluba Diamand stavil predlog glede 10 milijonov kron. Žal da z ozirom na politični položaj ni našel večine. Z izpremembo § 55 soglašala in želi, da se predlog odkaze brez prvega čitanja odseku. Socialisti bodo glasovali vsi za izpremembo. Kar se pa tiče finančnega vprašanja, se mu zdi, da predlog ni prišel v pravem času v zbornico. Zvišanje indirektnih davkov se mu ne zdi pravilno, ker ti zadenejo v prvi vrsti malega človeka. Te stvari bo treba kar najtočneje premotriti v finančnem odseku. Njegova stranka bo najodločnejše za izrečno označbo, da se imajo gotovo določene vsote porabiti izključno le v regulacijo učiteljskih plač. Država si je zadržala mnogo pravic do šolstva, mora nositi torej tudi bremena. Na vprašanje tov. Strebla izjavi predsednik Daszynski, da bo klub v svoji doslednosti glasoval tudi za Steinwenderjev predlog.

V imenu ukrajinskega kluba je sprejel deputacijo poslanec dr. Aleks. Kolessa, katerega sta nagovorila tov. Marjan Jakymovskij in Strebl. Dr. Kolessa je izjavil, da so učiteljske zahteve v celotnem obsegu popolnoma upravičene. Sklicuje se na svoje vprašanje predsedstvu državnega zbora in na zahtevo, da naj se rešijo učiteljska vprašanja pred vsemi drugimi. Principijelno načelo njegovo je, da se nakaze kronovinam določena vsota z izrečno označbo, da se mora porabiti ta vsota izključno za regulacijo učiteljskih vprašanj. Ako bi se dale te podpore deželnim zborom brez izrečne označbe, da se morajo porabiti le za šolstvo, bi jih lahko deželne uprave porabile v druge svrhe. Tudi avtonomistično načelo se izpodbije z dejstvom, da ima vlada vrhovno nadzorstvo nad šolo, kateremu žrtvuje 3300.000 K tedaj pa ima tudi svoje dolžnosti do šole same! Želi vsemu učiteljstvu kar najhitrejšo in najugodnejšo rešitev učiteljskih plač. Prosi pa učiteljstvo, da naj mu predloži vse svoje zahteve, za katere se bo vedno zavzemal vsemi močmi ter zagotavlja učiteljstvo svojih podpor in simpatij. Glede vprašanja tov. Nowaka o znižanju vozniš cen na železnici in definitivnosti okrajnih šolskih nadzornikov izjavi, da je za znižanje cen, odločno pa proti definitivnosti nadzornika, ker je imel v Galiciji sam pri liko prepričati se o škodi in ne blagih vplivov definitivnega inspektorata na šolstvo. (Dalje prih.)

Iz naše organizacije. Kranjsko.

Društvo učiteljev in šolskih prijateljev logaškega okraja. V četrtek, dne 23. maja, je zborovalo Društvo učiteljev in šolskih prijateljev logaškega okraja na Rakeku. Občni zbor bi se imel vršiti v lepem Škocjanu, toda Jupiter pluvius nam je preprečil prijeten izlet. Zaradi slabega vremena lilo je namreč neprestano kot iz skafa — je bila tudi udeležba precej pičila. Predsednik društva tov. L. Punčuh je otvoril zborovanje ter konstatiral, da šteje društvo pravih 46 članov, dva častna in več podpornih članov. 15 tovarišev in tovarišic je nekako brez barve. Ne vemo, nočejo li zaradi ošabnosti ali stanovske mlačnosti v naše društvo. Z veseljem smo vzeli to poročilo na znanje s sladko zavestjo, da Slomškarija v našem okraju še nima Bog ve kako trdnih tal. Spominjal se je tov. predsednik v svojem govoru tudi umrlega podpornega člana veleposestnika g. Iv. Grudna iz Jel. Vrha ter tov. Martina Tratnika iz Idrije.

Iz blagajniškega poročila posamezno, da ima društvo letošnjega preostanka K 180,09. Glede premembe Zaveznih pravil se je vnela živahna debata, po kateri so bile sprejete sledeče resolucije, ki naj bi jih delegati zagovarjali pri prihodnji skupščini Zaveze.

1. Delegatom k skupščini Zaveze naj se plačuje samo vozšina za III. razred železnice brez vsake dnevnine.

2. Pri Zavezi naj se strogo delita gospodarska in organizatorska strma delovanja.

3. Okrepi naj se bolj naša krajevna organizacija, po kateri se prihaja lažje v stik z ljudstvom; za to naj se ne sili preveč vse osredotočevati v Ljubljani.

4. Stalnega tajništva naj se ne ustanovi, ker bi bilo predrago in težko izvedljivo.

Vršile so se na to volitve v odbor. V odbor so bili izvoljeni sledeči tovariši,